

РЕШЕНИЕ

№ 2083

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в публично заседание на 21.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **40** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс във вр. с чл. 40, от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Г. Т. Т., от [населено място], [улица], срещу писмо изх. № 01-02-85/30.11.2010 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация”, обективизиращо отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № 01-02-85/08.11.2010г. в частта му по т.1 от същото.

В жалбата се твърди, че решението за отказ от предоставяне на обществена информация по т.1 от заявлението е незаконосъобразно, поради липса на посочване от страна на административния орган и конкретизиране на кое от трите основания изброени в чл. 13, ал.2 ЗДОИ, както и че в случая не е налице никое от ограниченията на правото на достъп до обществена информация. Моли съда да отмени обжалваното решение по съображенията изложени в жалбата. По същество и в писмени бележки поддържа оспорването.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация”, представляван от адвокат С., оспорва жалбата. Моли съдът да постанови решение, с което да я остави без уважение. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Не представя писмени бележки в дадения 10 – дневен срок.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

През месец октомври 2010г. жалбоподателят Г. Т. Т. е подал заявление за достъп до обществена информация, по реда на ЗДОИ до Министерство на икономиката, енергетиката и туризма (МИЕТ). Същото е препратено от МИЕТ към ИА „Българска служба по акредитация” (ИА „БСА”), където е постъпило с вх. № 01-02-85/08.11.2010г. От представените по делото писмени доказателства се установява, че Т. е поискал да му бъде предоставено пълно копие на технически носител на: 1. „Доклад от Партньорска проверка на Европейската организация по акредитация (ЕА) на дейността на Българската служба по акредитация” проведена през периода януари 2010г. с окончателен вариант на доклада май 2010г. 2. Официални Препоръки към Българската служба по акредитация и Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, базирани на доклада от проверката.

На 30.11.2010г. с изх. №01-02-85 е изведен отговор на Изпълнителния директор на ИА „Българска служба по акредитация” по заявление с вх. № 01-02-85/08.11.2010г., в който ответникът е разяснил на жалбоподателя за възможността за предоставяне на исканата информация, а именно че в конкретния случай по искането по т. 1 от заявлението за достъп до обществена информация е налице разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, като в тази връзка липсват обективни основания за предоставяне на копие от доклада. По отношение на исканата информация за дадените от ЕА препоръки, тази информация му се предоставя, като се изпраща копие от писмото на ЕА, като също така е разяснено на жалбоподателя, че съобразно и в изпълнение на разпоредбата на чл. 12, т.3 от РЕГЛАМЕНТ №765/2008 г. на Европейския парламент и на съвета, на интернет страницата на ИА „БСА” е публикувана информацията с дата 13.10.2010 г. за резултатите от партньорската оценка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Видно от отбелязването с химикал върху жалбата 12-18/22.12.2010 против отказ, обективиран в писмо с изх. №01-02-85/30.11.2010 г. на Изпълнителния директор на ИА „БСА” и предвид липсата на указание в административния акт пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, както и липсата на данни за датата на връчване на същия, съдът приема, че жалбата, предмет на настоящото съдебно производство от 05.01.2011 г., е подадена в предвидения в чл.140, ал.1 АПК преклузивен двумесечен срок, от легитимирано лице по чл. 147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалвания частичен отказ за достъп до обществена информация, е издаден от компетентен административен орган - Изпълнителния директор на ИА „Българска служба за акредитация”, който е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ. Пропускът да се посочи ред за обжалване на отказа не води до съществен порок на същия, който да е самостоятелно основание за отмяната му, още повече, че правото на защита на жалбоподателя не е било засегнато и той го е упражнил.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със специалния Закон за достъп до обществена информация. В чл. 2 от същия е дадена легална дефиниция на понятието обществена информация. Според нея обществена информация е "всяка информация свързана с обществения живот в РБ и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно задължените по закон субекти". Обществената информация е официална и служебна, арг. от чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ. Безспорно исканото копие е от доклад, който се съставя при извършване на първоначална оценка и преоценка на Българска служба за акредитация във връзка с Многостранното споразумение на ЕА за областите сертификация на системи за управление и персонал и да стане страна за областите калибриране, изпитване, контрол и сертификация на продукти и се явява служебна обществена информация.

Съгласно разпоредбата на чл.59,ал.2, т.4 от АПК административния акт следва да съдържа правните и фактически основания за издаването му. Ответникът е посочил в оспорения отказ, че за поисканата информация „е налице разпоредбата на чл.37, ал.1,

т.1 от ЗДОИ и в тази връзка липсва обективно основание за предоставяне копие от доклада.” В същото време тази норма съдържа три самостоятелни хипотези като основание за отказ да се предостави достъп до обществена информация: 1. исканата информация да е класифицирана информация или 2. друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон и 3. както и в случаите по чл. 13, ал. 2. От своя страна разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ предвижда ограничаване достъпът до служебна обществена информация при наличие на други два самостоятелни фактически състава, формулирани в т.1 и т.2, чието действие се елиминира при наличие на надделяващ обществен интерес. При преценка за наличието на основание за отказ да се предостави обществена информация или такова за ограничаване достъпа до нея, административния орган е длъжен да го конкретизира в мотивите си, като уточни текстово коя от хипотезите на чл.37, ал.1, т.1, респективно на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, се изпълва от приетите за установени фактически основания във връзка с процесното заявление за достъп до обществена информация. В случая в оспорения отказ не е посочена конкретната хипотеза от множеството алтернативни такива, която е послужила като фактическо и правно основание за издаването му. Този пропуск е особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като нарушава императивното изискване за форма на административния акт и е основание за отмяната му, на осн. чл.146,т.2 във вр. с чл.59,ал.2, т. 4 от АПК. Това е така, тъй като този пропуск възпрепятства от една страна упражняването на съдебен контрол, а от друга е пречка за упражняване на правото на защита на адресата на акта. Навеждането на правни основания за постановяване на оспорения акт, едва в хода по същество на съдебното производство, не може да санира липсата на конкретните такива при издаването му.

С оглед изложеното, жалбата срещу процесния частичен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № 01-02-85/30.11.2010г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация”, се явява основателна. След отмяната на оспорения административен акт, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по заявление на Г. Т. Т., от [населено място], [улица] вх. № 01-02-85/08.11.2010г. в частта му по т.1.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК,
Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Г. Т. Т., [населено място], [улица], частичния отказ на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” за предоставяне на достъп до обществена информация по т.1 от заявление с вх. № 01-02-85/08.11.2010г. , обективиран в писмо изх. № 01-02-85/30.11.2010г.

ВРЪЩА административната преписка на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” за ново произнасяне по заявление на Г. Т. Т., от [населено място], [улица], с вх. № 01-02-85/08.11.2010г. в частта му по т.1., при спазване на задължителните указания на съда по прилагането на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: